

«Пасля кожнага медаля трэба пачынаць з нуля»

«ЗМАГАЦЦА, ЯК НА ВАЙНЕ»

— Максім, з якімі чаканнямі вы ад-праўляліся на чэмпіянат Еўропы?

— Думаю, кожны спартсмен едзе на такія турніры за найвышэйшай уз-нагародай, так было і у мене. Мы рых-туемся да чэмпіянату свету і Еўропы практычна ўвесі год, таму хоцацца дасягнуць максімальнага выніку. На да-дзені момант гэтая самая высокая ўзнагарода.

— Што стала самым складаным на гэтым турніры?

— Усё было складаным: і падрых-тоўка, і вагагонка. Да і наогул, за год я і піхалагічна, і фізічна прытаміўся, але сабраў волю ў кулак.

— На адным з этапаў турніру вы выйгралі паядынак з прызёрам Алімпійскіх гульняў, гэта дадало ўпэўне-насці?

— Так, летась на чэмпіянаце Еўропы я прайграў гэтому нарвежцу, хацеў узяць рэванш. Да таго ж гэта быў ужо паўфінал, таму вельмі хацелася перамагчы.

— Цяпер канкурэнцыя ў вашай вазе сур'ёзная?

— Так, значна мацнейшая, чым была раней. Калі я змагаўся па кадэтах, гадоў 6-7 назад, у такіх краінах, як Аўстрыя, Фінляндый, Швецыя, з 10 спартсменаў было па аднаму, па два моцныя барцы. Але з кожным годам яны дадавалі і цяпер ужо з усімі імі змагацца нават складаней, чым з азіятамі, якія раней дамінавалі ў барацьбе. Гэта тычицца не толькі маёй вагі, усёды ўжо трэба змагацца, як на вайне.

— Вы плануеце і далей заставацца ў вагавой катэгорыі да 63 кг?

— Не, бо гэта не алімпійская вага. Да Токія засталося два турніры, у катэгорыі 67 кг у нас ёсьць лідар зборнай Саслан Даураў, ён паедзе на першы еўрапейскі ліцэнзійны турнір, калі не возьме там ліцэнзію, хутчэй за ўсё, трэнеры будуць думачь пра тое, каб адпраўляць альбо мене, альбо іншага маладога спартсмена, які выступае ў вазе 67 кг. Настаўнікі будуць глядзець, хто на дадзены момант лепш стаіць на ногах.

У мене пакуль недавага да алімпійскай катэгорыі і «фізікі» крыху не хапае. Хоць я выступаў у гэтай вазе на чэмпіянаце краіны, прайграў тады толькі Даураву. Вядома, мне хоцацца трапіць на Алімпіяду, з мноства краін права выступіць там атрымлівае ўсяго 16 чалавек, шэсць ліцэнзій ужо разыграна.

«УСЕ МАЕ БРАТЫ ЗАЙМАЮЦЦА БАРАЦЬБОЙ»

— Успомніце, як вы прыйшли ў ба-ратыбу?

— У спорце я 11 гадоў. У дзяцінстве быў рэзкім хлопцем, дома ніколі не сядзеў, быў хутчэй дваровым дзіцем. Хлагчукі са школы пайшлі на барацьбу, я вырашыў схадзіць з імі. Першы год нікім прыёмам нас не вучылі, на размінкі рабілі розныя кулянні, акра-батычныя практыкаванні, мне гэта ўсё так падабалася. Праз год-два энтузіязм прайшоў, урокі ў школе былі ў другую змену, а трэніроўкі пачыналіся ў 8 ра-ніцы, таму зранку хацелася паспаць, а ўвечары пагуляць з сябрамі. Калі не прыходзіць на трэніроўку, барацьку тэле-фанаўаў трэнер, тата сварыўся на мене за прагулы, наплўна, адчуваў, што з сына павінен выйсці нядрэнны спартсмен.

— Вы з Барысава, ваш зямляк Андрэй Арамнаў часта расказвае, што гэта досьцьць неспакойны горад.

— Не могу расказаць ніводнай страшнай гісторыі. Зразумела, былі моманты, калі мог заступіцца за бра-

та, але ніколі не ўдзельнічаў у нейкіх сур'ёзных бойках.

— Вы са шматдзетнай сям'і?

— Так, нас пяцёра, у мене ёсьць старэйшая сястра і троі малодшыя браты. Усе мае браты займаюцца барацьбой, цяпер ужо вучыцца ў вучылішчы алімпійскага раззера, якое скончыў і я. Сястра са спартам не звязаная, працуе выхавальніцай. Ва ўсіх братоў ужо ёсьць вынік, Санёк, старэйшы з малодшых, прымае ўдзел у чэмпіянатах свету і Еўропы, але медалі там пакуль не заваяўваў, хоць ужо з'яўляецца двухразовым прызёрам краіны сярод дарослых спартсменаў. Малодшыя пакуль «сыраватыя», але ўжо таксама нешта пачынаюць паказваць.

— Як самы старэйши раздаеце ім парады?

— Вядома, яны ўвесі час глядзяць маю барацьбу. Дзесьці сваруся на іх, дзялюся сваім вопытам, імкнуся, каб трымаліся рэжыму, не елі лішняга. Калі ўбачу чыпсы і колу, вельмі злусяю. Быў час, калі мы ўтрох жылі ў адным пакоі ў інтэрнаце, цяпер, калі я ўжо вучуся ва ўніверсітэце, перабраўся ў іншы ін-тэрнат, а да іх у старыя далучуўся самы малодшы брат, якому цяпер 14.

— Часта кажуць, што дзеци са шматдзетных або малазябіспечаных сем'яў дасягаюць значна большага выніку.

— Я з гэтым згодны. У мене ў дзяцінстве нічога асабліва не было. За свае першыя прызыавыя я замовіў сабе і брату крутыя барацьбукі. А самы першы медаль заваяваў на чэмпіянаце Еўропы ў 2013 годзе, разам з ім прыйшло і фінансавае заахвочванне. Тады ўжо стараўся не прасіць гроши ў бацькоў, а нават, наадварот, неяк іх падтрымліваць, дарыў падарункі малодшым. Пасля гэтага медаля мне далі стыпендью Прэзідэнцкага спартсмена клуба, разумеў, што гэта толькі начатак, далей будзе лепш. У мене быў стымул, таму цяпер нават рады і ўдзячны за тое, што ў мене было менавіта такое небагатое дзяцінства.

— Памятаце свой першы выезд за мяжы?

— Так, гэта быў нейкі спаборніцтвы ў Польшчы. Тады мне вельмі спадабалася. Шведскія сталь, іншыя прадукты ў крамах, ды і людзі іншыя. Гэта было неверагодна, цяпер вядома, ужо на такое не звяртаеш увагі. Памятаю, як у першы раз паляцеў на самалёце ў Балгарыю на той самы чэмпіянат Еўропы. Таксама было крута, а цяпер не люблю самалёты.

— Якую галоўную параду вы да-лі б сёня сваім братам?

— Самае галоўнае — гэта дысцып-ліна. І, вядома, у спорце трэба шмат працаўца. Часам мне здаецца, яны глядзяць, што я нешта выйграваю, і думаюць, што буду дапамагаць ім вечна. Але я стараўся данесці, што кожнаму трэба задумца пра тое, што яны са-мі павінны чагосьці дасягаць. Думаю, эфект ад гэтых размоў ужо ёсць.

— Як бацькі ставяцца да вашых поспехаў у спорце?

— У дзяцінстве мы з братам вый-гравалі ўсе турніры, і яны, мабыць, да-

гэтага вельмі прывыклі, таму цяпер, калі я пачаў браць медалі на чэмпіянаце Еўропы ці свету, яны не надаюць асаблівага значэння, думаючы, што гэта прыкладна такі ж узровень, як вобласць ці краіна. Не асабліва разумеюць, што недзе можна выйграць на адной руцэ, а дзесьці трэба вельмі пастарацца.

«ВУШЫ Ў НАС ВЫГЛЯДАЮЦЬ, ЯК ПЕЛЬМЕНІ»

— У дзяцінстве ў вас былі кумі-ры?

— Так, Аляксандр Карэлін — трохразовы алімпійскі чэмпіён, прыклад для пераймання не толькі ў спорце. Яшчэ з барцоў мne падабаўся Алім Селімаў, а калі быў маленкім, хацеў барацьца, як алімпійскі чэмпіён Іслам-бек Альбіев, ён такі тэкнар, мне гэта вельмі сімпатызуе.

— Якую ролю іграли ў вашай кар'єры трэнеры?

— Вялікую. Трэнер — гэта другі бацька, часам нават першы, таму што ты сваіх бацькоў доўга не бачышь, а трэнеры ўвесі час з табой, кожны дзень. Кормяць нас, можна сказаць, з лыжакі. Трэнеры — гэта людзі, якія перажываюць за нас больш, чым за сваіх дзяцей, таму з імі трэба знаходзіць контакт.

— Што для вас самае складанае ў барацьбе?

— Тоё, што пасля кожнага медаля табе трэба пачынаць з нуля. Цяпер я выйграў чэмпіянат Еўропы, хоць не быў на гэтым турніры ў шэрагу фаварытаў. Цяпер сапернік будуць рыхтавацца да паядынкаў са мной удвая, а мне, каб выйграць, трэба будзе быць лепшым у троі разы. Трэба сябе пераадольваць, з кожным днём становіца лепшым. Часам складаней за ўсё менавіта псы-халагічна. Асабліва ў тых моманты, калі ідуць вагагонкі, пасля іх трэба доўга аднаўляцца, адпачываць. Шмат трэніруешся, мала ясі, мнона стамляешся, у гэтыя моманты раздражняе ўсё. Падтрымліваюць блізкія людзі, дзяўчына, трэнеры, якія ведаюць, у які момент трэба палаць, а ў які падтрымкаць і супакоіць.

— Якія траўмы найбольш распаў-сюджаюць ў барацьбе?

— Практична ва ўсіх паламаныя ву-шы, яны выгледаюць у нас, як пельмени. А так, да траўму ёх схильна ўсё — галенастопы, руки, шыя, спіна, калені.

— У якім узросце барцы выхо-дзяць на пік формы?

— Самаму маладому алімпійскаму чэмпіёну 18 гадоў, самаму дарослому 34 або 36, тут галоўнае — здароўе.

— Пра што вы марыце?

— Самая вялікая мара — стаць алімпійскім чэмпіёнам, каб занесці сваё імя ў гісторыю беларускага спорту. Але ў той час я разумею, што спорт не вечны, таму трэба і вучыцца, і сям'ю заводзіць, гэта неад'емная частка жыцця.

Дар'я ЛАБАЖЭВІЧ.

**Извещение о проведении
12 марта 2020 года повторных
торгов с условиями по продаже
имущества, принадлежащего
ОАО «МАЗ» – управляющая
компания холдинга «БЕЛАВТОМАЗ»**

Сведения о предмете торгов (продаваемом имуществе)			
Наименование, характеристики продаваемого имущества, сведения о земельном участке	Местонахождение предмета торгов	Начальная цена предмета торгов с учетом НДС, бел. руб.	Размер задатка, бел. руб.
Незавершенное законсервированное «здание корпуса № 2» готовностью 58 процентов и общей площадью 20354,4 кв. м, инвентарный номер в ЕГРН 700/У-83233; расположено на земельном участке с кадастровым номером 74010000002005878 площадью 4,2069 га	г. Могилев, ул. Крупской, 232	542 400,00	54 000,00

Продавец имущества — ОАО «МАЗ» – управляющая компания холдинга «БЕЛАВТОМАЗ», ул. Социалистическая, 2, 220021, г. Минск.

Организатор торгов — государственное предприятие «МГЦН», г. Минск, ул. К. Маркса, 39, к. 10.

Условие торгов: победитель торгов (покупатель) оплачивает вознаграждение за организацию и проведение торгов, включающее затраты на организацию и проведение результативного аукциона, в размере 1 процента от цены продажи предмета торгов, указанной в протоколе о результатах торгов, в течение 3 рабочих дней со дня проведения торгов.

Торги проводятся в соответствии со ст. 417, 418 Гражданского кодекса Республики Беларусь и порядком проведения аукциона по продаже имущества, принадлежащего ОАО «МАЗ» – управляющей компании холдинга «БЕЛАВТОМАЗ», утвержденным организатором торгов.

К участию в торгах допускаются юридические и физические лица, заключившие соглашение с организатором торгов о правах и обязанностях сторон в процессе подготовки и проведения аукциона, внесшие задаток, а также представившие организатору торгов следующие документы:

заявление на участие в аукционе (по форме, установленной организатором торгов); заявление об ознакомлении с документами, продаваемым имуществом, порядком проведения аукциона (по форме, установленной организатором торгов); копии свидетельства о регистрации (для юридических лиц и индивидуальных предпринимателей); копию устава (для юридических лиц); копии платежного документа о внесении задатка; документы, подтверждающие полномочия представителя юридического (физического) лица, а также, при необходимости, иные документы в соответствии с порядком проведения аукциона.

Задаток перечисляется на расчетный счет государственного предприятия «МГЦН» № ВУ34 ВРСВ 3012 1049 7101 9933 0000 в Региональной дирекции № 700 по г. Минску и Минской области ОАО «БПС-Сбербанк», БИК ВРСВБУ2Х, УНП 190398583, в срок, установленный для приема документов на участие в аукционе.

Торги проходят в форме открытого аукциона (с условиями) на повышение начальной цены. Торги проводят аукционист, определенный организатором торгов. В процессе торгов начальная цена повышается аукционистом до тех пор, пока только один участник согласится приобрести предмет торгов. Даный участник объяв